

ע"פ 53074/12/13 - ציון אזולאי נגד ועדה מקומית לתכנון ובנייה גליל עליון ראש פינה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 53074-12-13 ועדה מקומית לתכנון ובנייה גליל עליון ראש פינה נ' אזולאי בית משה
בע"מ
בקשה מס' 3
ע"פ 53160-12-13 אזולאי נ' וועדה מקומית

בפני כב' השופטת אסתר הלמן
המבקש ציון אזולאי
נגד
המשיבה ועדה מקומית לתכנון ובנייה גליל עליון ראש פינה

החלטה

ביום 09/06/14 ניתן פסק דין בערעורים שהוגשו על ידי הצדדים על גזר הדין שהושת על המבקש, בעקבות הרשעתו בעבירות על חוקי התכנון והבניה. בפסק הדין התקבל הערעור שהוגש על ידי המשיבה, על קולת העונשים; על המבקש הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 9 חודשים, כולו בחופף, כך שסה"כ על המבקש לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

על פי בקשתו, נדחתה תחילת ריצוי העונש למשך 30 יום והוחלט כי המבקש יתייצב לריצוי העונש ביום 09/07/14 לשם התארגנות.

קעת בפני בקשה לדחות את תחילת ריצוי העונש למשך 6 חודשים נוספים, כדי לאפשר למבקש להתארגן, בנימוק שהינו בעל המניות ומנהלה של החברה - אזולאי בית משה בע"מ (שהואשמה אף היא בביצוע העבירות). לפי הנטען, החברה נתונה בחובות לבנקים ולספקים ולמבקש נדרש פרק זמן ממושך כדי להכשיר מנהל חלופי. עוד הוסיף המבקש, כי עיקר פעילותה של החברה מתבצע בתקופת האביב והקיץ והיעדרותו של המבקש עלולה להביא לקריסת החברה ולפיטוריהם של למעלה מ-20 עובדים. המבקש מציין עוד את הרכיבים העונשיים הכספיים שהוטלו עליו, הדורשים ממנו הערכות כלכלית מתאימה.

המשיבה מתנגדת בתוקף לדחיית הביצוע. לטענתה, הבקשה נועדה ליצור מנגנון שיאפשר המשך הפרת החוק וצווי בית המשפט. המשיבה מציינת, כי כתב האישום, בו הורשע המבקש, מגולל מסכת אירועים חמורה, המשתרעת על פני כעשור, שראשיתה הסבת מבנים חקלאיים והקמת מבנים נוספים, לשימוש מסחרי, להפעלת עסק לאחסון ומכירת חומרי בניין בקרקע חקלאית, תוך הפרה גסה של צווי בית המשפט. מן הבקשה ניתן ללמוד, כי המבקש מעוניין להכשיר מנהל

חלופי, אשר ימשיך להפעיל את העסק, המתנהל במקום בניגוד לחוק. המשיבה מוסיפה, כי אין כל הליך תכנוני שעתיד להכשיר את המבנים, בעוד שצו איסור השימוש (כמו צווי הריסה) עדיין עומדים על כנם.

הכלל הוא, כי עונש שהוטל בגזר דין יש לרצות באופן מידי, ודחיית ביצוע נוספת של עונש שכבר נדחה פעם אחת, תעשה מטעמים מיוחדים שיירשמו (סעיף 87(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

בענייננו, עונש המאסר בפועל כבר עוכב, עם מתן פסק הדין, למשך 30 יום, כפי שביקש המבקש. הדחייה המבוקשת כיום, למשך 6 חודשים הינה ארוכה ואיננה עולה בקנה אחד עם הכלל שלפיו יש לרצות עונש סמוך ככל הניתן למועד גזר הדין.

בנוסף, צודקת המשיבה בטענתה, כי הבקשה נועדה למעשה, לאפשר למבקש להמשיך ולהפעיל את מקום העסק בניגוד לצווי הפסקה והריסה, שהוצאו כנגדו על ידי בית המשפט.

לפנים משורת הדין, ועל מנת לאפשר למבקש להיערך מבחינה כלכלית, בהתחשב בתקופת המאסר הלא קצרה, והנטל הכספי שהושת עליו, ומבלי לפגוע בתוקפו של כל צו שניתן ביחס לשימוש במבנים מושא הדיון, ידחה מועד ריצוי העונש ליום **17/08/14**.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ד, 01 יולי 2014, בהעדר הצדדים.